

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda

årg. 28 nr 4 apr. 2017

Atomen britternas sista instans

Påskan bjöd på ömsesidiga kärnvapenhot mellan å ena sidan brittiska imperiet och en av imperiets många krigslekplatser å den andra. Att Nordkorea påstod sig kunna nå USA med atombomber och att Donald Trump reagerade ursinnigt har knappast undgått någon. Mindre kommenterat blev däremot när Storbritanniens försvarsminister Michael Fallon i brittisk radio förklarade att kärnvapenbestyckade ”preventivangrepp inte kan uteslutas”. Vem som är måltavla ville han inte gå in på.

Om att Kim kommer att *försvara* landet om de angrips råder inga tvivel. Vad gäller Fallon vet vi däremot att brittiska imperiet både har kapaciteten och är tillräckligt galna att *angripa* och att de med USA:s hjälp till och med tror sig kunna vinna ett kärnvapenkrig! I ljuset av den brittiska attityden är Nordkoreas farhågor, att gå samma öde till mötes som Irak och Libyen, högst befogade.

Förnuftiga röster i Kina och USA lugnade ned läget denna gång men faror kvarstår. Trumps robotangrepp den 6 april mot syriska ställningar, baserat på samma slags brittiska lögnar som föregick irakkriget 2003, var ett folkrättsbrott som undergrävt det amerikansk-ryska fredsarbetet och tryggat IS och liknande brittisk-allierade jihadistgruppers fortsatta operationer för ytterligare tid.

Britternas rädsla är att Trump gör verklighet av löftet (i brittiska ögon hotet) att samarbeta med BRIKS. Även i Europa ökar intresset för Kinas storslagna planer. Imperiet sätter därför sin tilltro till sina atombomber och sin förmåga att få Trump att använda sina - att USA en tredje gång räddar brittiska imperiet ur ett världskrig de själva skapat.

Vill du stoppa krigspartiet – skrota det brittiska systemet

Majoriteten av världens nationer och folk befinner sig ichocktillstånd, och oroar sig för att president Donald Trumps plötsliga helomvändning – från att ta avstånd från regimskiften och lova att samarbeta med Ryssland och Kina för fred och utveckling, till att kriminellt och helt obefogat angripa Syrien med kryssningsmissiler och hota med ett föregripande angrepp på Nordkorea – kan leda till ett globalt kärnvapenkrig i princip när som helst. Denna oro är fullt berättigad, men för att kunna förhindra en sådan existentiell katastrof för mänskligheten måste man äntligen inse det faktum, som Lyndon LaRouche hela tiden har pekat på, att roten och upphovet till denna kris är det brittiska imperiet och det brittiska systemet.

Inte bara skröt brittiska The Guardian den 13 april med att det var GCHQ (den brittiska motsvarigheten till amerikanska NSA) som först gjorde de amerikanska underrättelsetjänsterna uppmärksamma på föregivet suspekta kontakter mellan personer i Trumps valkampanj och ryssar betraktade som ”miss-tänkta underrättelseagenter” – som om kontakter med ryssar skulle vara något dåligt. GCHQ klagade över att de amerikanska tjänsterna var förbjudna enligt lag att spionera på sina egna medborgare – så britterna måste göra det åt dem.

Med hjälp av sitt inflytande över politiker och media i USA, och sin främsta tillgång George Soros, använde britterna en helt uppdiktad dossier som kokats ihop av den ”f.d.” MI6-agenten Christopher Steele för att trumma ihop en rörelse för en färgrevolution mot Trump över påstådda kopplingar till ryssarna.

Därefter proppade britterna, med hjälp av falska underrättelseuppgifter från de brittiskstyrda och terroristanknutna Vita hjälmar, Trump full med lögnen att den syriska regeringen hade använt kemvapen mot den egna befolkningen – en absurd anklagelse, då det inte tjänade något som helst militärt syfte och den syriska regeringen dessutom håller på att vinna kriget mot IS- och al-Qaida-terroristerna med rysk hjälp. Kom ihåg att det var Tony Blair som ordnade fram de fejkade underrättelseuppgifterna om att Saddam Hussein hade massförstörelsevapen, som drog in George W. Bush i kriget mot Irak – och startade det helvete av terrorism och flyktingströmmar över hela Mellanöstern som vi ser idag.

Britternas roll blev offentlig den 12 april i FN:s säkerhetsråd, när det ryska biträdande sändebudet Vladimir Safronkov vände sig direkt till den brittiske FN-ambassadören Matthew Rycroft, som just hade brännmärkt Ryssland för stödet till Bashar al-Assad i Syrien (och som tidigare var en medarbetare till Tony Blair när britterna startade det kriminella kriget mot Irak). Safronkov satte fingret på motivet bakom britternas lögnar och krigshets: ”Ni är rädda för att vi kan komma att samarbeta med USA. Det är det som håller er vakna på nätterna.”

Det är exakt det som britterna oroar sig för. Britterna har använt USA som sin dumma koloss för att utkämpa deras koloniala krig ända sedan mordet på John F. Kennedy – från Vietnam till Irak till Libyen och Syrien, och nu kanske Nordkorea, vilket skulle dra in hela Asien och världen i en kärnvapenförintelse. Britterna är beredda att riskera ett globalt kärnvapenkrig för att hindra USA från att bryta upp imperieuppdelningen av världen i ett Öst och ett Väst som står mot varandra, från att samla hela världen bakom ömsesidig fred och utveckling, och göra slut på imperiepolitiken en gång för alla.

LaRouches Schillerinstitut visade vägen ut ur den här katastrofen på en konferens på Manhattan den 13-14 april, på temat ”Samarbete mellan USA och Kina om Bältet och Vägen-initiativet och motsvarande idéer i kinesisk och västerländsk filosofi”. Talarna på konferensen – ledande kinesiska och ryska diplomater och experter – förklarade vikten av att president Trump

ansluter sig till Kina och Ryssland i de nya sidenvägsprojekten som skänker ekonomisk utveckling i win-win-anda, och inte krig, till alla delar av världen. Schillerinstitutets grundare Helga Zepp-LaRouche konstaterade att ett sådant samarbete är den nödvändiga krigsförebyggande politiken, men hon underströk också behovet av att lyfta fram alla de stora nationernas bästa kulturella traditioner – särskilt den kinesiska konfucianska kulturen och den västerländska renässanskulturen – som grunden för strävan mot att uppfylla mänsklighetens gemensamma mål.

För detta krävs att den amerikanska revolutionen mot det brittiska imperiesystemet äntligen slutförs, och krossar detta ondskefulla system inne i USA och runt om i världen, innan det drar igång ett krig som skulle betyda det direkta slutet för civilisationen så som vi känner den.

Alla medborgare, i alla nationer, måste agera på basis av sin sanna mänsklighet i detta kritiska ögonblick för civilisationen, och gå samman med LaRoucherörelsen och andra likasinnade medborgare i världen för att krossa det brittiska systemet, och förverkliga det nya paradigmet som det nya sidenvägsprojektets fred genom ekonomisk utveckling står för.

Amerikansk delstatssenator: ”Om vi störtar Assad hjälper vi IS”

Den 10 april intervjuade Matthew Ogden den republikanske delstatssenatorn Richard Black för amerikanska LaRoucherörelsens hemsida. Black är militärveteran och en av de många människor i USA som vill förhindra att risken för ett tredje världskrig ökar. De amerikanska bombangreppen mot en syrisk flygplats den 6 april har ökat denna risk betydligt. Black uttalade sig mot dessa bombningar i en tweet som han riktade till president Trump med följande ordalydelse: ”Om vi går in i Syrien startar vi ett tredje världskrig baserat på informationer som givits av terrorister. Om vi störtar Assad, hjälper vi IS.”

Chargé d'affaires för Rysslands FN-delegation, talade på Schillerinstitutets konferens

Pjotr Iljitjev, Chargé d'affaires för Rysslands FN-delegation, anlände till Schillerinstitutets Manhattan-konferens i New York den 13 april något försenad pga två viktiga sammanträden i FN:s säkerhetsråd. Han välkomnades av konferensdeltagarna med en stående ovation. Iljitjev började med att tacka Helga Zepp-LaRouche för att hon organiserat konferensen. Illichev berörde vad som diskuterats i säkerhetsrådet. Därefter höll han ett kort tal:

”Men för att komma tillbaka konferensens tema vill jag gärna säga att internationell ekonomisk utveckling och internationellt ekonomiskt samarbete nu är en stark drivkraft i den värld som vi lever i. Det skulle vara riktigt att säga att varje lands målsättningar är att utveckla olika ekonomiska, vetenskapliga och teknologiska band, inte bara mellan enskilda länder, utan också mellan grupper av länder. Dessa band, detta samarbete bör bygga på principerna om oberoende, likaberättigande och ömsesidig respekt för varandras intressen. Vart land har sitt eget strategiska projekt och vi är stolta över det initiativ som våra kinesiska kolleger har lagt fram. De driver på för att återuppliva den historiska sidenvägen. Att etablera två korridorer, en över land och en över vatten kommer att förbinda Asien via Centralasien, via Mellanöstern och in i Europa. Detta initiativ

för Ett bälte, en väg är ett mycket lovande projekt. Det kommer att stärka ekonomiskt samarbete men också få ett mycket positivt inflytande på den geostrategiska situationen i detta område.

Utöver detta har mitt land Ryssland utvecklat relationer med länder i det asiatiska Stilla havs-området. Vår strategiska partner är självklart Kina. Vi håller på att utveckla speciella relationer med Folkrepubliken Kina. Kina är vår största ekonomiska handelspartner, det är vår granne. Vi har gemensamma intressen, inte bara när det gäller politisk ekonomi, men även för andra humanitära frågor som t ex hälsa och kulturellt utbyte. Vi försöker att komplettera varandra både i de politiska och ekonomiska områdena.

Det samarbete vi har med Kina är ett samarbete runt ett strategiskt partnerskap. Vårt ekonomiska samarbete nådde just en mycket hög nivå. Vår gemensamma handel omfattade 40 miljarder dollar och planen är att nå upp till 50 miljarder. Vi är på väg dit. Detta strategiska partnerskap mellan Ryssland och Kina gäller inte bara politiken. Vi är naturligtvis två permanenta medlemmar i FN:s säkerhetsråd och vi samarbetar mycket intensivt i denna förnäma organisation. Men vi har också andra organisationer där vi försöker att samarbeta, först och främst Shanghai Co-operation Organization, men också andra, t ex ASEM och BRIKS. Ryssland försöker att befrämja harmoniseringen av ekonomiska avtal som existerar. Denna harmonisering bör ske med principer om transparens och respekt för varandras intressen. Från vår sida försöker vi bygga upp den Eurasiska ekonomiska unionen (EAEU) och vi tillämpar dessa principer i detta ekonomiska avtal. Det vi försöker att göra är inte bara att skapa denna nya union, men också att utveckla dess band, dess samarbete med andra ekonomiska enheter som finns. Vi menar att det finns en god möjlighet att vi kan försöka sammanfläta privilegier, fördelar, som den Eurasiska ekonomiska unionen ger med initiativet Ett bälte, en väg som kineserna försöker att genomföra. I realiteten försöker vi att främja ett utvidgat eurasiatiskt partnerskap så att andra viktiga center i det eurasiatiska integrationsområdet kan föras samman.

Vi har börjat genomdriva denna utvidgade dagordning. Vi har träffat ett avtal med Vietnam, mellan den Eurasiska ekonomiska unionen och Vietnam, ett frihandelsområde. Nu förhandlar vi med Kina. Så om det är riktigt att sammanföra initiativet Ett bälte, en väg med den Eurasiatiska ekonomiska unionen, då kommer detta att bli en sporre inte bara för handel i Eurasien, utan också öppna vägen för fria relationer i ömsesidig förståelse i detta stora, stora område som vi har. Vi arbetar inte bara med Kina och Vietnam. Indien är tillmötesgående, Pakistan och alla länder som är med i Oberoende staters samvälde (OSS).

President Putin har sagt att han kommer att delta i toppmötet om Ett bälte, en väg i maj som kommer att hållas i Kina. (...)

Så vi ser fram emot en ljus framtid med Ett bälte, en väg och vi menar att ert initiativ är mycket relevant och med vår diskussion försöker vi att bidra med hur vi kan föra det framåt.

Tack så mycket”.

Vi återger här slutet på det svar som Iljitjev gav på en fråga om vad amerikanska medborgare borde veta om Ryssland:

”... Rysslands politik var klar från början: Vi önskar oss inte någon särställning på världsarenan. Vi önskar oss likaberättigad behandling, rättvis behandling, inte bara för oss utan också för alla andra nationer. Och om vi kan ge denna rättvisa behandling på alla områden, likaberättigad säkerhet, likaberättigat ekonomiskt samarbete, likaberättigat utbyte mellan folk, kommer vi att vinna mycket, istället för att försöka bygga upp nya murar, försöka att bygga nya skiljelinjer, och försöka att återuppbygga eller stärka de militärallianser som finns.”

Konferensen i New York filmades och kan ses via länkar på eap.nu.

Trump trampade i Syrien-fällan: Vilken roll hade Storbritannien?

Den 6 och 7 april i Florida träffade USA:s president Donald Trump den kinesiske presidenten Xi Jinping, och kort därefter meddelades att USA:s utrikesminister Rex Tillerson reser till Moskva den 11 och 12 april. Detta visar att potentialen för en historisk omläggning av världsordningen, som sätter punkt för den imperiala geopolitiken och inleder ett nytt paradigm präglad av fred genom ekonomisk utveckling, aldrig har varit större än i detta ögonblick i historien.

I den engelskspråkiga utgåvan av Sputnik intervjuades Helga Zepp-LaRouche med anledning av det förestående kinesiska statsbesöket. På frågan hur hon trodde att tonen skulle vara under toppmötet svarade hon: ”Jag tror att den faktiskt kommer att vara hjärtlig. Västmedierna har vanligtvis fel när de försöker reducera hela frågan till en geopolitisk konflikt. Jag tror att man från båda sidor har förberett det här mötet väldigt noga.”

Med tanke på de goda utsikterna för att toppmötet skulle bli framgångsrikt borde ingen vara förvånad över att det görs dramatiska försök att dra in USA i ett nytt kolonialt krig i Syrien, som tidigare skett i Vietnam, i Irak och i Libyen. Avsikten är inte bara att slå sönder ännu ett land i Sydvästasien, utan framför allt att förhindra att USA, som finansimperiet med säte i Londons City och Wall Street fortfarande betraktar som sin viktigaste koloni, bryter sig loss ur detta imperiums grepp och istället lierar sig med Ryssland och Kina. Då skulle nämligen den imperiala uppdelningen av världen i öst och väst vara brutet – och utan denna uppdelning kan imperiet inte behålla sin makt.

Detta är bakgrunden till det som hände i Khan Sheikhoun i Syrien, där giftig gas läcktes ut, antingen direkt av al-Qaida-terrorister eller, som den ryska militärens bedömning pekar på, genom att det syriska flygvapnet i ett legitimt angrepp mot en av terroristernas vapendepåer också råkade slå ut en byggnad där den syriska grenen av al-Qaida framställde kemiska vapen. Konsekvensen var hur som helt att gas läcktes ut som dödade dussintals människor, däribland också barn.

Denna bedömning av det inträffade delas av amerikanska militära underrättelseexperter med källor på plats i Syrien.

Omedelbart därefter lade Storbritannien, Frankrike och beklagligt nog också USA fram ett förslag till resolution i FN:s säkerhetsråd, där de pekade ut den syriska regeringen som ensamt ansvarig för användning av kemiska vapen och krävde ytterligare sanktioner mot Syrien – som vanligt utan att presentera några bevis till stöd för dessa krav och innan någon utredning av det inträffade gjorts.

Här bör man påminna sig att 2013, då kemiska vapen sattes in mot Damaskusstadsdelen Ghouta, som vid den tiden löd under rebellerna, så lades skulden genast på president Bashar al-Assad, vilket president Obama tog som förevändning för att förbereda ett omfattande angrepp på Syrien, för att tvinga fram ett regimskifte. Detta skulle ha förvandlat Syrien till en ruinhög och en icke-fungerande stat i händerna på terroristerna, precis som Irak och Libyen.

Ett amerikanskt militärt angrepp, som kunde ha lett till ett världskrig mellan USA och Ryssland, undveks endast tack vare den dåvarande amerikanske generalstabschefen general Martin Dempseys bestämda avrådan. Rysslands president Vladimir Putin ombesörjde sedan att Syriens innehav av kemiska vapen oskadliggjordes på ett ordnat sätt, under överinseende av FN och Organisationen för förbud mot kemiska vapen, OPCW.

Utredningen som gjordes då visade att de stridande i al-Qaida och IS hade både tillgång till kemiska vapen och möjlighet att framställa dem – och också hade använt dem. Även den senaste händelsen i Khan Sheikhoun utreds nu av OPCW;

något resultat har ännu inte tillkännagivits.

Till krigspartiets stora förtret blockerade Ryssland och Kina, med stöd av Bolivia, det ensidigt anti-syriska resolutionsförslaget och tillbakavisade de lögnaktiga påståenden som gjordes av särskilt den brittiske FN-ambassadören. USA-administrationen reagerade på snubban i säkerhetsrådet med att angripa en syrisk flygbas med kryssningsmissiler, vilket IS-terroristerna utnyttjade till att återta förlorat territorium i västra Palmyra.

Lyndon och Helga Zepp-LaRouche fördömde det amerikanska bombangreppet mot den syriska militären i skarpa ordalag. De förklarade att det var uppenbart att president Trump var felinformerad när han hävdade att Bashar al-Assad hade använt kemiska vapen mot sitt eget folk. Den amerikanska militären på plats i Syrien visste att gasen kom från en al-Qaida-bas, vilket också Ryssland och Syrien hade förklarat. President Trump var uppenbarligen förd bakom ljuset av personer i hans egna säkerhets- och underrättelsetjänster.

Påståendet att Syrien låg bakom gasattacken byggde enbart på brittiska källor – samma nätverk som styr den internationella kampanjen mot Trumps presidentskap, för att förhindra att USA bygger positiva relationer med Ryssland och Kina. Trump blev lurad. ”Britterna drog igång det här mot hela mänskligheten”, konstaterade LaRouche.

Trump måste omgående ta reda på vilka som fört honom bakom ljuset och avskeda dem. FN måste omgående inleda en utredning av det inträffade, kanske finns fog för åtal för krigsbrott. Paret LaRouche avslutade sitt uttalande med rådet: ”Presidenten ska aldrig lyssna på britterna. Det är ingen slump att denna fälla gillrades samtidigt som presidenten träffade Kinas president Xi Jinping – ett möte som får britterna och deras lierade på Wall Street att skumma av vrede, ett möte som skulle kunna bli början till ett nytt och fredligt paradigms för ekonomiskt och vetenskapligt framåtskridande.”

Faktum är att de brittiska fotavtrycken i denna iscensatta kampanj för att förmå Trump att flygbomba den syriska militären är hur tydliga som helst, eftersom britterna älskar att skylla med sin roll:

1) De enda uppgifterna inifrån Syrien som åberopas för att styrka en gasattack från den syriska militärens sida kommer från ”Vita hjälmar”, en grupp som bildades av britterna, som idag finansieras av det brittiska försvarsministeriet och som i Syrien är totalt sammanflätade med terroristerna i al-Qaida. ”Vita hjälmar” har upprepade gånger pekats ut som en frontorganisation för terroristerna, av bl.a. det ryska utrikesministeriet, av delstatssenatorn i Virginia Richard Black och av flera veteraner i de amerikanska underrättelsetjänsterna.

2) Den enda övriga källan till ”bevis” för att den syriska militären skulle ha använt kemiska vapen är det s.k. Syriska människorättsobservatoriet, en ”organisation” bestående av en enda person som sitter i London och är ökad för att sprida falsk information.

3) Den brittiske försvarsministern Michael Fallon sa till BBC: ”Den amerikanske försvarsministern Jim Mattis konsulterade mig tidigt igår kväll om vår bedömning av [Assad]-regimens ansvar för gasattacken, och vi talade om behovet av att göra klart för oss och hantera de troliga ryska reaktionerna på attacken.” Lite senare hade Mattis ringt upp honom och berättat om presidentens beslut att attackera Syrien; den brittiska premiärministern hölls fortlöpande informerad. Fallon gjorde klart att den amerikanska attacken hade den brittiska regeringens

ens fulla stöd.

4) BBC kunde inte dölja sin förtjusning över den lyckade brittiska manipulationen. När beskedet kom om att Trump beordrat en attack på Syrien twittrade BBC:s nyhetsankare Katty Kay: ”I förbigående bara: Hur man undergräver ett viktigt toppmöte med Kina.”

5) The Economist, den brittiska imperialismens språkrör par excellence, jublade: ”Efter attacken är Rysslands romans med Donald Trump död. Ett sekundärt offer för den amerikanska attacken var illusionen om ett återupptagande av vänskapliga förbindelser.”

Mötet mellan Trump och Xi förlöpte dock försiktigt positivt. Trots att Trump fattade sitt beslut om attacken på Syrien mellan två sittningar med den kinesiske presidenten nämndes ingenting om detta i den gemensamma deklARATIONEN efter mötet; tvärtom lovordades resultatet av mötet och uttrycktes en förvisning om starka band och nya positiva utvecklingar mellan USA och Kina.

Trump sa att de båda teamen hade gjort ”kolossala framsteg i våra relationer” och att ”vi kommer att göra många ytterligare framsteg”. Han betecknade den personliga relation som hade byggts upp som ”enastående”; han såg fram emot att ”ses många gånger framöver”, och att ”mängder med potentiellt mycket svåra problem kommer att försvinna”.

President Xi sa för sin del enligt Xinhua att det finns ”tusen skäl att få de kinesisk-amerikanska förbindelserna att fungera, och inget skäl att bryta dem”. Xi bjöd in Trump till ett statsbesök i Kina. Trump tackade ja och sa att han hoppades att besöket snart skulle bli av.

Vi befinner oss vid ett vägskaft i historien. Kommer USA att återigen, som i Irak 2003, låta sig drivas in i ett krig på grund av obevisade lögn? Kommer den enorma potentialen för fred och ekonomisk utveckling i ett globalt samarbete om de nya sidenvägsprojekten att återigen stoppas på grund av brittiska manipulationer, som ska hålla kvar USA i den brittiska geopolitikens fälla? Eller kommer USA att genomskåda manipulationerna och bryta sig loss från imperieinflytandet, för att skapa ett nytt paradigms tillsammans med Kina och Ryssland?

Cheminade: Vi kan katalysera en förnyelse

För första gången i femte republikens historia kommer inga av slutkandidaterna i presidentvalet tillhöra de hittills statsbärande partierna (Socialisterna och Konservativa). Segrare den 7 maj blir av allt att döma ”mittenmannen” Emmanuel Macron.

Socialisternas kandidat led ett svidande nederlag med 6,5 procent av väljarstödet efter att flera ledande socialister (indirekt tom president Hollande) stött Macron mot sin egen kandidat Benoît Hamon! Ingen av ”småpartiernas” kandidater fick mer än 1,2 procent.

Franska LaRoucherörelsens kandidat Jacques Cheminade var nöjd med kampanjen trots endast 0,2 procent av rösterna, då budskapet, att Frankrike måste befria sig från „finansockupationen“ och ta sig an stora framtidsprojekt, fått stor spridning och självklart kommer fortsätta påverka nya regeringar.

Kvällen den 23 april tackade han i Paris alla aktivister som outröttligt drivit kampanjen och alla väljare som haft modet att hålla på princip.

